

sed minime iustum attigit scopum. Nam distantias posuit improportionatas, constituens scilicet pro omnibus parallelis & meridianis, qui in sphaera circuli sunt, rectas lineas, & faciens meridianis parallelos penè æquales. Parallelum tamen per Rhodum solum meridiano commensuratum seruauit, qui proportionem sesquiquartam tenet ad æquatorem. Aliorum autem parallelorum nullus ei curæ fuit. Siquidem paralleli in tabula per rectas descripti lineas, eorum parallelorum qui in sphaera scribuntur similitudinem non exprimunt. Nam aspectu cõstituto inter polum mundi borealem & æquinoctialem omnes paralleli apparent curæ quedam lineæ, quarum cõuexitates ob poli extolentiam in meridiem uergunt. Errauit deinde Marinus in designatione spaciõrum quæ consurgunt ex cancellatione meridianorum & parallelorum, quæ maiora quàm debuit fecit ultra Rhodum parallelum uersus septentrionem, & minora uersus æquatorem.

QVAENAM OBSERVANDA
sunt in designatione fienda in plano.
Cap. XXI.

Vapropter bene ob hæc erit, ut lineæ quæ pro meridianis ponentur rectæ seruentur: quæ uero parallelis, ut in circulorum segmentis per unum & idem centrum scribantur: à quo per suppositum borealem polum meridianales rectas lineas ducere oportebit, quo præ omnibus similitudo secundum habitudinẽ ipsam, & forma sphaericæ seruetur superficiẽ: ita tamẽ, ut meridiani absq; declinatione ad parallelos remaneant, ac etiam in communem illum polum coincidant. Cæterum, quum possibile haud sit, ut per omnes parallelos proportio seruetur ad spheram, satis erit ut hoc in eo, qui per Thylem est, ac in æquinoctiali obseruetur, quo latera, quæ latitudinẽ secundum nos cõplectuntur, ueris fiant cõmensurabilia. Qui uero per Rhodum scribitur, super quo in distantijs longitudinis plurimæ factæ sunt indagatio nes, per diuisionẽ proportionis ad meridianum, ueluti Marinus fecit, designari debet: hoc est, iuxta sesquiquartam ferè, similium circumferentiarum ratio

nem, quo magis nota orbis longitudo recte cum latitudinis mensura conueniat. Huius uero instructionis modum deinceps manifestum reddemus, quum exponemus, quo pacto in sphaera descriptio fieri debeat.

In caput uigessimum primum annot.

Commemorat in hoc capite auctor modum quemdam, secundum quem in plano orbis fiat descriptio, nempe si pro meridianis rectæ trahantur lineæ, pro parallelis uero, circulorum describantur segmenta super uno eodemq; centro. Huius tamen planæ descriptionis pleniorẽ instructionem pollicetur infra se traditurum, capite scilicet ultimo.

QUALITER OPORTEAT
orbem in sphaera describere.
Cap. XXI.

Magnitudinẽ igitur sphaeræ, aut multitudinẽ locorum designandorum, inuẽtio præparantis discernet, quo firmitudinẽ habeat simul & decorem: quanto enim hæc plus augetur, tanto etiã descriptio, sincerior pariter & manifestior fieri poterit. Quancumq; igitur fuerit, poli ipsius sumantur, accurateq; eis semicirculũ adaptemus, qui parum & nisi tantum à superficie distet, ut illam in reuolutione non atterat. Semicirculus uero tenuis sit, ne multa obumbrat loca. Alterum uero latus exaustissim per ipsa signa, quæ per polos transeunt, habeat extensum, ut per illud meridianos scribamus: quod & in centum octuaginta diuidemus particulas, numerosq; assignabimus, et à media, quæ per æquinoctialem futura erit sectione, initium faciẽtes. Similiter & æquinoctialem describentes, alterum illius semicirculum in æquas centum & octuaginta diuidemus partes: huiusq; numeri principium ab illius sine inchoabimus, per quem & occidentalissimum describemus meridianum. Descriptionem autem longitudinis & latitudinis, ex commentarijs, in quibus annotatæ sunt partes, secundum unumquemque locum signatum faciemus, necnon à diuisionibus semicirculorum æquinoctialis, & mobilis